

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Gospodarki Morskiej
i Żeglugi Śródlądowej
oraz Ministra Inwestycji i Rozwoju
z dnia

ZAŁĄCZNIK NR 3

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO POLSKICH OBSZARÓW ZALEWU SZCZECIŃSKIEGO – UZASADNIENIE DO SZCZEGÓŁOWYCH ROZSTRZYGNIEŃ DOTYCZĄCYCH POSZCZEGÓLNYCH AKWENÓW

Projekt – wersja v. 2 z dnia 10.04.2019 r.

Opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego wynika z implementacji do polskiego prawa *Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich* (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014 r., s. 135).

Dyrektywa wskazuje na wymóg planowania obszarów morskich opartego na współpracy z sąsiadami i obszarami morskimi. Plany te powinny dążyć do zapewnienia zrównoważonego rozwoju sektora energetycznego na morzu, transportu morskiego, sektorów rybołówstwa i akwakultury, a także zachowania, ochrony i poprawy stanu środowiska naturalnego, w tym odporności na skutki zmiany klimatu, realizacji innych celów, takich jak propagowanie zrównoważonej turystyki i zrównoważone wydobycie surowców.

Opracowując szczegółowe rozstrzygnięcia planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniono w szczególności następujące akty prawne:

- 1) ustawę z dnia 21 marca 1991 roku o *obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej* (Dz. U. z 2018 r., poz. 2214, ze zm.), która stanowi implementację do polskiego prawa ww. Dyrektywy;
- 2) Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 17 maja 2017 r. w *sprawie wymaganego zakresu planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej* (Dz. U. z 2017 r., poz. 1025), zwane dalej Rozporządzeniem.

W myśl podstawowego aktu prawnego, jakim jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, za podstawę konstruowania rozstrzygnięć planu przyjęto zasadę zrównoważonego rozwoju: „*Rzeczpospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju*”. Konstruując ustalenia przedmiotowego planu wzięto pod uwagę działania zmierzające do rozwoju społeczno-gospodarczego przy zachowaniu równowagi przyrodniczej, ochrony środowiska przyrodniczego oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb obecnych i przyszłych pokoleń.

Rozstrzygnięcia szczegółowe są zgodne ponadto z innymi zasadami morskiego planowania na Morzu Bałtyckim, zdefiniowanymi przez grupę VASAB-HELCOM ds. planowania przestrzennego obszarów morskich:

- 1) podejściem ekosystemowym;
- 2) sustensywnego (zrównoważonego) zarządzania;
- 3) podejściem ostrożnościowym, w wymiarze ekologicznym, ekonomicznym i społecznym);
- 4) planowania dostosowanego do charakterystyki i specyficznych warunków różnych obszarów.

Zgodnie z ustawą z dnia 21 marca 1991 r. *o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej* (Dz. U. z 2017 r. poz. 2205, ze zm.) podejście ekosystemowe oznacza zarządzanie przestrzenią morską w sposób umożliwiający umożliwić łączne spełnienie następujących warunków:

- 1) wpływ na ekosystem planowanej działalności człowieka jest utrzymywany na poziomie umożliwiającym osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu ekologicznego środowiska;
- 2) zachowana jest zarówno zdolność do prawidłowego funkcjonowania ekosystemu, jak i odporność na zmiany środowiskowe powstałe w wyniku działalności człowieka;
- 3) umożliwiające jest jednoczesne, trwałe i zrównoważone użytkowanie zasobów i usług ekosystemowych przez obecne i przyszłe pokolenia.

Wyrazem uwzględnienia wskazanych powyżej zasad morskiego planowania są ustalone w planie zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich dla Zalewu Szczecińskiego specyficzne dla każdego akwenu zakazy, nakazy i ograniczenia w użytkowaniu odnoszące się do ichtiofauny. Sformułowane w planie zakazy i ograniczenia mają na celu uniknięcie konfliktu z pozostałymi funkcjami dopuszczonymi w danym akwenu.

Rozstrzygnięcia szczegółowe zostały zdefiniowane w sposób zapewniający na całym obszarze w niezakłócony sposób wykonywanie funkcji ochrony środowiska i przyrody oraz rybołówstwa. Wyjątkiem są akwenu o funkcji podstawowej transport, gdzie ochrona środowiska i przyrody jest ograniczona, a rybołówstwo jest zabronione (z wyjątkiem rybołówstwa rekreacyjnego).

Zgodnie z ustaleniami szczegółowymi planu, wykonywanie funkcji podstawowych i dopuszczalnych określonych dla poszczególnych akwenów lub ich podakwenów może być ograniczane na podstawie przepisów odrębnych ze względu na konieczność zapewnienia obronności i bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa życia ludzkiego oraz ochrony środowiska i przyrody. Przykładowo, dla ochrony brzegu morskiego, poza sytuacjami nadzwyczajnymi, na całym obszarze planu ustalono ograniczenie realizacji funkcji pod warunkiem, że stwierdzony zostanie brak znaczącego negatywnego oddziaływania na ptaki zimujące i odpoczywające w trakcie migracji.

Na podstawie szczegółowego rozpoznania terenu i analizy złożonych wniosków, stosownie do § 5 ust. 1 pkt 3 i 6 lit. a oraz § 6 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia, dokonano podziału obszaru opracowania na akwenu o następujących funkcjach podstawowych:

- 1) transport, o oznaczeniu literowym T;
- 2) ochrona środowiska i przyrody, o oznaczeniu literowym O;
- 3) obronność i bezpieczeństwo państwa, o oznaczeniu literowym B;
- 4) sztuczne wyspy i konstrukcje, o oznaczeniu literowym W;
- 5) turystyka, sport i rekreacja, o oznaczeniu literowym S;
- 6) rybołówstwo, o oznaczeniu literowym R.

Podczas wydzielania poszczególnych akwenów na rysunku planu i nadawaniu im funkcji w pierwszej kolejności kierowano się zasadą honorowania funkcji, które nie mogą mieć miejsca poza

obszarami morskimi i są specyficzne dla tych obszarów (obszary przeznaczone pod transport, ochrona przyrody, obszary wojskowe).

Mając na uwadze powyższe kryterium, wyznaczając granice poszczególnych akwenów w pierwszej kolejności dokonano wydzielenia akwenów o funkcji podstawowej **transport**. Akweny te zostały wyznaczone na podstawie przepisów portowych (Zarządzenie nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 26.07.2013 r., z późn. zm.) – akwenem transportowym jest akwen wyznaczony w odległości 200,0 m od granic toru wodnego Świnoujście – Szczecin oraz w odległości 150,0 m od osi pozostałych torów wodnych. W granicach akwenu transportowego (akwen ZSZ.10T) znalazły się ponadto niewielkie fragmenty obszaru, które nie pełnią żadnych szczególnych funkcji – bieg starej Świny z jej odnogami.

W dalszej kolejności wyznaczone zostały akweny o podstawowej funkcji **ochrony środowiska i przyrody**. Główną zasadą ich wyznaczania było przyjęcie granic obszarowych form ochrony przyrody, ustalonych w innych aktach prawnych. Przykładem jest Woliński Park Narodowy, którego granice wyznaczyły akweny o funkcji podstawowej ochrona środowiska i przyrody. Funkcją tą objęta została również część jeziora Wicko Małe, na którym ustanowiony jest stały obszar ochronny z zakazem wykonywania rybołówstwa.

Również stałymi, niezmiennymi w przedmiotowym planie, są granice akwenu o funkcji podstawowej **obronność i bezpieczeństwo państwa**. Granice akwenu zostały wyznaczone po granicach istniejącego Poligonu Morskiego Marynarki Wojennej (P-41).

Wyznaczając granice akwenów o funkcji podstawowej **sztuczne wyspy i konstrukcje**, posługiwano się wydanymi decyzjami właściwego ministra ws. lokalizacji pól refulacyjnych. Decyzje te wskazywały konkretne punkty współrzędnych geograficznych planowanych pól odkładu urobku.

Na podstawie istniejących uwarunkowań, tj. istniejącego zagospodarowania linii brzegowej i wód Zalewu Szczecińskiego oraz złożonych do planu wniosków, wyznaczono w dalszej kolejności akweny o funkcji podstawowej **turystyka, sport i rekreacja**. Akweny te starano się jednak wyznaczyć w sposób nie powodujący konfliktów z rybołówstwem, które na obszarze wód Zalewu Szczecińskiego zajmuje szczególne miejsce.

Ustalenia szczegółowe planu zagospodarowania przestrzennego odnoszą się do obszarów Natura 2000, obszaru objętego koncesją na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż „Wolin”, poligonu Marynarki Wojennej i innych obszarów wyznaczonych na morskich wodach wewnętrznych na mocy odrębnych aktów prawnych jedynie dla celów informacyjnych w ramach zasad korzystania z akwenu, wynikających z innych aktów i dokumentów normatywnych lub jako szczególnie istotne uwarunkowania korzystania z akwenu.

W wyniku wyznaczenia ww. akwenów, po przeanalizowaniu zasadności lokalizacji i wielkości akwenów turystyczno-sportowych, wyznaczone zostały akweny o funkcji podstawowej **rybołówstwo**. Akweny te uwzględniają lokalizację żaków, stałe i czasowe tarliska ryb oraz miejsca wykonywania rybołówstwa komercyjnego i rekreacyjnego.

Na obszarze morskich wód wewnętrznych Zalewu Szczecińskiego wyznaczono łącznie 55 akwenów, o następującej ilości akwenów o funkcji podstawowej:

- 1) T – transport – 7;
- 2) O – ochrona środowiska i przyrody – 8;
- 3) B – obronność i bezpieczeństwo państwa – 1;
- 4) W – sztuczne wyspy i konstrukcje – 4;
- 5) S – turystyka, sport i rekreacja – 21;

6) R – rybołówstwo – 14.

Nie wydzielono akwenów z funkcją podstawową akwakultura, infrastruktura techniczna, dziedzictwo kulturowe, poszukiwanie, rozpoznawanie złóż kopalin oraz wydobywanie kopalin ze złóż. Funkcje te wskazano jako dopuszczalne z ograniczeniami wskazanymi w kartach poszczególnych akwenów, w zależności od istniejących uwarunkowań lub potrzeb rozwojowych w ramach poszczególnych akwenów.

Akwakultura została dopuszczona jedynie w tych akwenach o funkcji podstawowej rybołówstwo, gdzie istnieją niezbędne warunki do hodowli ryb, skorupiaków i mięczaków i gdzie funkcja ta nie pozostaje w konflikcie z innymi sposobami użytkowania akwenu. Podobnie wznoszenie sztucznych wysp i konstrukcji zostało dopuszczone w akwenach jako dopełnienie innych funkcji, takich jak transport, ochrona środowiska i przyrody, turystyka, sport i rekreacja, obronność i bezpieczeństwo państwa oraz rybołówstwo.

Ustalając zasady realizacji funkcji dopuszczalnej infrastruktura techniczna, jako podstawową zasadę przyjęto oszczędne korzystanie z przestrzeni – zakaz układania sieci infrastruktury technicznej w sposób rozproszony. Elementy liniowe należy układać w sposób równoległy do siebie, z zachowaniem minimalnych buforów bezpieczeństwa, wskazanych w warunkach technicznych. Ponadto, dla zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi po torach wodnych, wskazano wymóg ustanowienia strefy bezpieczeństwa wokół powstałych elementów infrastrukturalnych, w której obowiązywać będzie zakaz kotwiczenia (z wyjątkiem kotwiczenia awaryjnego oraz kotwiczenia związanego z pracami instalacyjnymi i serwisowymi).

Ochronę dziedzictwa kulturowego zapewniają zapisy planu wskazujące na wymóg uwzględnienia przepisów odrębnych w zakresie ochrony zabytków oraz odpowiednich przepisów wykonawczych w tym zakresie (odpowiednie zarządzenia Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie). Dotyczą one zwłaszcza obiektów podwodnego dziedzictwa kulturowego, jakim są wraki statków o wartości archeologicznej. Ustaleniami planu nałożony został obowiązek przeprowadzenia badań archeologicznych przed przystąpieniem do prac czerpalnych, pogłębiarskich, związanych z lokalizacją sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń podwodnych, a także kabli i rurociągów. Dla ochrony wraków o wartości archeologicznej przywołano w planie zakaz nurkowania na wraki, zgodnie z odpowiednim zarządzeniem Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Wśród głównych ograniczeń dla realizacji funkcji dopuszczalnej związanej z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż oraz ~~ich~~ wydobywaniem kopalin ze złóż wskazano w planie ograniczenie jej realizacji do obszaru objętego koncesją „Wolin”. Ponadto, dla akwenów o funkcji podstawowej transport, wskazano na dodatkowe ograniczenia w postaci zakazu poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin, w sposób naruszający elementy liniowej infrastruktury technicznej.

Na obszarze planu zakazano wznoszenia sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń służących do wydobycia węglowodorów. Dopuszczono natomiast wydobywanie węglowodorów za pomocą liniowych elementów infrastruktury technicznej (np. rurociągi), wyprowadzających węglowodory na ląd. Zastosowany w planie zakaz podyktowany był szczególnymi uwarunkowaniami Zalewu Szczecińskiego i jego otoczenia. Zalew jest akwenem zamkniętym, zatem w przypadku wydostania się ropy do wód akwenu, doszłoby do wystąpienia katastrofy ekologicznej o znacznym zasięgu – negatywny wpływ na stan zasobów przyrodniczych (florę i faunę) zarówno w wodzie, jak i na lądzie, zarówno po stronie polskiej, jak i niemieckiej. W przypadku rozlewu na tor wodny Świnoujście – Szczecin, działania polegające na neutralizacji zanieczyszczeń wymagałyby wyłączenia funkcji transportowej toru wodnego na dłuższy czas.

Zakazując na obszarze planu lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń służących do wydobywania węglowodorów kierowano się „zasadą przezorności”. W przypadku prowadzenia ocen oddziaływania na środowisko, w szczególności na obszary Natura 2000, polega ona na tym, że nierozwiane, racjonalne wątpliwości zawsze interpretuje się „na korzyść środowiska”. Jeżeli nie da się ustalić, czy negatywne oddziaływanie wystąpi, czy też nie, zakłada się, że wystąpi. Na płaszczyźnie ocen środowiskowych praktycznym wymiarem zastosowania zasady przezorności powinno być odmowa wyrażenia zgody na realizację działań, których skutki są niepewne, niejasne, wątpliwe lub ryzykowne. Kierując się zasadą przezorności wątpliwość, czy dane negatywne oddziaływanie należy uznać za znaczące, czy nieznaczące, rozstrzygnąć należy na korzyść środowiska przyjmując, że będzie ono znaczące, natomiast wątpliwość, czy dane działania pogorszą integralność obszaru Natura 2000, czy nie odniosą takiego skutku – przyjmując, że pogorszą integralność, itd. Zasada wymaga, aby wszelkie prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnych skutków traktować tak, jak pewność ich wystąpienia. Podsumowując, oceniono, iż istnieją przesłanki środowiskowe zakazujące lokalizowanie takich konstrukcji.

Dodatkowo należy podkreślić, iż ideą planu był nacisk na walory przyrodnicze i turystyczne wykorzystanie zalewu. Nadzalewowe gminy w dużej mierze swój rozwój opierają na działalności turystycznej i rybołówstwie (platformy mogłyby ograniczać miejsca połowu). Ze względu na istniejące unikatowe walory krajobrazowe konieczne jest ich zachowanie i ochrona.

Na obszarze planu nie wyznaczono akwenów o funkcji podstawowej pozyskiwanie energii odnawialnej ze względu na przepisy ustawy o obszarach morskich, zgodnie z którymi na morskich wodach wewnętrznych zakazuje się wznoszenia i wykorzystywania elektrowni wiatrowych. Pozostałych instalacji do pozyskiwania energii odnawialnej na obszarze opracowania nie przewiduje się.

Badania naukowe zostały także wskazane jako funkcja dopuszczalna na wszystkich akwenach. Wśród ograniczeń w ich wykonywaniu, ustalenia szczegółowe kart poszczególnych akwenów wskazują na następujące zakazy ich prowadzenia:

- a) naruszających system ochrony brzegu;
- b) zakłócających lęg ptaków lub oddziałujących na brzeg i inne miejsca akwenu, gdzie odbywa się lęg ptaków;
- c) naruszających elementy liniowe infrastruktury technicznej;
- d) w sposób zagrażający bezpieczeństwu żeglugi.

Akwen oznaczony symbolem B (obronność i bezpieczeństwo państwa) jest jedynym akwenem na obszarze opracowania, gdzie obowiązuje zakaz prowadzenia badań naukowych, z wyłączeniem badań związanych z procesem inwestycyjnym i budowlanym.

Na obszarze objętym planem, podstawowym kierunkiem rozwoju jest **transport**, dla którego wyznaczono następujące akweny o funkcji podstawowej **T**:

- 1) akwen ZSZ.3T, zapewniający obsługę i rozwój portów morskich w Wapnicy, Lubinie i Wolinie;
- 2) akwen ZSZ.10T, zapewniający obsługę i rozwój przystani w Karsiborze oraz morskiego portu rybackiego w Przytorze;
- 3) akwen ZSZ.24T, zapewniający bezpieczną żeglugę na polskich obszarach morskich z i do portów o podstawowym znaczeniu dla gospodarki morskiej;
- 4) akwen ZSZ.32T, zapewniający utrzymanie regularnych połączeń promowych polskich portów z Niemcami (Meklemburgia Pomorze-Przednie) oraz obsługę i rozwój portu morskiego w Nowym Warpnie;

- 5) akwen ZSZ.43T i ZSZ.49T zapewniający obsługę i rozwój portu morskiego w Trzebieży;
- 6) akwen ZSZ.52T, zapewniający obsługę i rozwój portu morskiego w Stepnicy.

Wśród najważniejszych ograniczeń w korzystaniu z przedmiotowych akwenów wskazuje się na ograniczenia w lokalizacji infrastruktury technicznej. Polegają one na zakazie układania sieci infrastruktury technicznej w sposób rozproszony (należy je układać w sposób równoległy do siebie, z zachowaniem minimalnych buforów bezpieczeństwa, zgodnie z warunkami technicznymi). Ponadto, dla zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi po torach wodnych, wskazano wymóg ustanowienia strefy bezpieczeństwa wokół powstałych elementów infrastrukturalnych, w której obowiązywać będzie zakaz kotwiczenia (z wyjątkiem kotwiczenia awaryjnego oraz kotwiczenia związanego z pracami instalacyjnymi i serwisowymi). Wykonanie funkcji dopuszczalnej związanej z poszukiwaniem i rozpoznawaniem oraz wydobywaniem kopalin (K) ograniczono do obszaru akwenu nie obejmującego samego toru wodnego (czyli jest dopuszczone w buforze znajdującym się w odległości 200,0 m od granicy toru wodnego do granicy akwenu T w przypadku toru wodnego Świnoujście – Szczecin oraz w odległości 150,0 od osi toru wodnego do granicy akwenu T w przypadku pozostałych torów wodnych). Zakazem realizacji funkcji dopuszczalnej K objęto również naruszanie elementów liniowych infrastruktury technicznej.

Wprowadzenie na akwenach T zakazu nurkowania, za wyjątkiem działań ratunkowych i związanych z bezpieczeństwem żeglugi, podyktowane było zapewnieniem bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi.

W części akwenów, na których znajdują się tarliska i miejsca podchowu narybku ryb komercyjnych, wprowadzono dodatkowe ograniczenia realizacji funkcji, na zasadach określonych w przepisach odrębnych w zakresie ochrony środowiska.

Ponadto, plan wprowadza ograniczenia w wykonywaniu funkcji rybołówstwa. Zgodnie z jego ustaleniami, na akwenach T dopuszczone jest rybołówstwo rekreacyjne, jednak wyłącznie w buforze znajdującym się w odległości 200,0 m od granicy toru wodnego do granicy akwenu T w przypadku toru wodnego Świnoujście – Szczecin oraz w odległości 150,0 od osi toru wodnego do granicy akwenu T w przypadku pozostałych torów wodnych. Podobnie, na obszarze WPN – prowadzenie połowów zostało ograniczone do obszarów udostępnionych na ten cel, znajdujących się poza torem wodnym.

Akwenami, które ze względu na wysokie wartości przyrodnicze wymagały wprowadzenia szczególnych zasad ich ochrony, są akweny o funkcji podstawowej **ochrona środowiska i przyrody O**. Dla akwenów tych istotne było wprowadzenie zapisów, które zagwarantują zachowanie ich w nie pogorszonym stanie, a nawet przyczynią się do ich poprawy. Szczególne znaczenie ma tu zapis realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz zapisy polegające na ograniczeniu realizacji inwestycji pod warunkiem, że nie zostanie stwierdzony znacząco negatywny wpływ na tarło i podchów narybku ryb komercyjnych.

Prowadzenie połowów na terenie WPN zostało w akwenach ograniczone do obszarów udostępnionych na ten cel przez Dyrektora WPN. Ponadto na akwenie 4O został wskazany obszar szczególnie cenny w granicach Wolińskiego Parku Narodowego, dla ochrony którego plan ustalił zakaz używania jednostek pływających (z zakazu zostały wyłączone służby państwowe i mundurowe). Występowanie w granicach akwenów O tarlisk ryb wymagało dodatkowo wprowadzenia okresowych ograniczeń w ruchu jednostek pływających.

Na akwenach O, zlokalizowanych w granicach WPN, ograniczono tworzenie kąpielisk oraz miejsc wykorzystywanych do kąpeli do miejsc uzgodnionych z Dyrektorem WPN.

Istniejące uwarunkowania poszczególnych akwenów i obszarów do nich przyległych, wymagały zastosowania podejścia zrównoważonego. Przykładem jest tu akwen 40, który wymagał pogodzenia celów związanych z ochroną WPN z rozwojem istniejącej przystani żeglarskiej w Łunowie (przystań Międzyszkolnego Ośrodka Sportów Wodnych przy Zespole Szkół Morskich w Świnoujściu). Efektem tego było umożliwienie realizacji prac związanych z udrożnieniem i umocnieniem kanału wejściowego do przystani pod warunkiem wykonania tych prac w sposób nie powodujący zagrożenia dla systemu ochrony brzegu.

Akwenem, który zapewnia przestrzeń dla realizacji celu zapewnienia obronności i bezpieczeństwa państwa jest akwen oznaczony symbolem **B – obronność i bezpieczeństwo państwa**. Akwen ten obejmuje poligon morski Marynarki Wojennej (P-41). Ze względu na specyfikę pełnionej przez niego funkcji, zasadne było wprowadzenie przede wszystkim zakazu lokalizacji na jego obszarze sztucznych wysp i konstrukcji, mogących zakłócić obserwację techniczną i wzrokową oraz łączność radiową na obszarze poligonu oraz w sposób zagrażający bezpieczeństwu. Ze względu na to, że poligon jest miejscem odbywania ćwiczeń wojskowych, zasadne było wprowadzenie na akwencie czasowego zakazu uprawiania rybołówstwa i żeglugi.

Ważną funkcją dla zapewnienia odpowiedniej drożności torów wodnych oraz utrzymania funkcji turystyka, sport i rekreacja jest utrzymanie, powiększenie oraz projektowanie **sztucznych wysp**, na których odkładany jest urobek z pogłębiania. Plan przewiduje cztery takie akweny oznaczone symbolem **W**. Dwa akweny oznaczone symbolami ZSZ.28W i ZSZ.47W służą przede wszystkim do utrzymania drożności istniejących torów wodnych, a dwa pozostałe – ZSZ.29W i ZSZ.37W – stanowią nowe przedsięwzięcia związane z pogłębieniem toru wodnego Świnoujście – Szczecin. Jest to zadanie priorytetowe dla funkcjonowania gospodarki morskiej w tej części kraju.

Ograniczona w sposobie korzystania z wyznaczonych akwenów, wskazano także dla akwenów o funkcji podstawowej **turystyka, sport i rekreacja – S**. Z analizy istniejącego zagospodarowania oraz ilości złożonych wniosków wynikało, że na obszarze opracowania istnieje duża presja na turystyczno-rekreacyjne użytkowanie wód Zalewu Szczecińskiego. Turystyka wodna została dopuszczona z ograniczeniami na całym obszarze objętym planem. Ponadto funkcja ta, zgodnie z ustaleniami planu, powinna być wykonywana w sposób nie zakłócający innych funkcji dopuszczalnych w danym akwencie. Aby ograniczyć presję tej formy użytkowania na środowisko przyrodnicze, ograniczono jej wykonywanie (tworzenie kąpielisk i miejsc wykorzystywanych do kąpieli) do miejsc występowania na lądzie istniejących sieci komunikacyjnej i infrastrukturalnej. Ograniczono przy tym budowę nowych elementów infrastruktury turystycznej (domy na wodzie, przystanki tramwaju wodnego, tarasy widokowe, pomosty, pirsy, slipy, plaże i przystanie) do miejsc spełniających wymogi utrzymania właściwego stanu systemu ochrony brzegu.

W celu uniknięcia konfliktów użytkowania akwenu z funkcją rybołówstwa, ustalenia planu wprowadzają dodatkowo okresowe ograniczenia w ruchu jednostek pływających w miejscach tarlisk ryb.

Specyficznym miejscem na obszarze planu, które wymagało wprowadzenia dodatkowych ograniczeń w wykonywaniu funkcji turystyka, sport i rekreacja, są akweny o funkcji podstawowej ochrona środowiska i przyrody, objęte granicami Wolińskiego Parku Narodowego (WPN). W tym przypadku konieczne było wprowadzenie dodatkowych rygorów na wyznaczonym obszarze szczególnie cennym WPN w postaci zakazu używania jednostek pływających, z wyłączeniem służb państwowych oraz zakazu tworzenia kąpielisk i miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, poza miejscami uzgodnionymi z Dyrektorem WPN.

Biorąc pod uwagę konieczność zachowania dostępności od strony wody do istniejących i projektowanych portów i przystani, większych pomostów itp. dopuszczono wyznaczenie torów podejściowych na akwenach 4O, 7S, 9S, 12R, 13S, 14R, 18R, 20R, 30R, 34R przy uwzględnieniu ograniczeń polegających na:

- utrzymania właściwego stanu systemu ochrony brzegu,
- uwzględnieniu bezpieczeństwa żeglugi.

Zakłada się, że realizacja torów podejściowych będzie w gestii różnych podmiotów nie wykluczając samorządów lokalnych oraz prywatnych inwestorów.